

Reflexions de final de campanya en fruiters: Primera part.

ELS PROBLEMES DE VIGOR INADEQUAT

En el curs de cada campanya, anem observant i comentant (i patint) la problemàtica d'algunes parcel·les en les que, malgrat haver procurat planificar una adequada plantació, escollint la combinació de peu i varietat adients, **els resultats de desenvolupament vegetatiu no es corresponen amb les expectatives.**

En moltes ocasions perquè, malgrat tot, hi ha un **vigor excessiu** que compromet la rapidesa de l'entrada en producció o el manteniment d'aquesta en valors òptims (quantitat i qualitat de la collita); **altres vegades, el creixement dels arbres es fa més lentament de l'esperat**, no hi ha un suficient desenvolupament de les branques estructurals o de les productives i, fins i tot, es compromet greument la viabilitat agronòmica i econòmica de la plantació.

Els intents de correcció d'aquestes situacions són nombrosos i, cal dir-ho, en força ocasions ben orientats i, finalment, encertats.

La recuperació de l'estructura productiva desitjada s'aconsegueix encara que sigui amb un cert retard sobre les previsions. Altres vegades, es van donant "palos de ciego", intentant ara per un costat ara per un altre (esporga, reguladors, activadors, ...) reconduir la situació, sense obtenir però els resultats convenients.

Hem cregut convenient, doncs, a la vista d'aquesta problemàtica, oferir una **reflexió global i matisada sobre aquesta qüestió.** Una reflexió "de sentit comú", sense pretensions tecnicistes, però creiem que ben fonamentada i, en tot cas, aportant l'àmplia experiència de l'equip tècnic d'**Agro Mòdol.**

• Primer cas: **EXCÉS DE VIGOR**

Molt freqüent. El podríem anomenar "cas *Blanquilla*", doncs és la varietat de referència. Des de que es van popularitzar les condicions d'aplicació del Clormecuat fins que es va prohibir, en les finques de pera *Blanquilla* es van fer intervencions de reducció de vigor abundantíssimes. Les "*combinacions de pastilla i Cycocel*" van fer augmentar espectacularment les produccions i fins i tot l'estàndard de la forma comercial d'aquesta pera.

Ha canviat la situació del Cycocel, però no la demanda de regulació vegetativa de la *Blanquilla*, que continua essent un problema de cultiu important. Com també ho són altres varietats de perers en moments o situacions determinades.

Així mateix, força plantacions de pomera, malgrat haver-se fet amb peus de poc vigor, necessiten també controls vegetatius per a millorar-ne la productivitat, la coloració de la fruita o reduir la despesa en poda. També en moltes ocasions, les parcel·les de fruita de pinyol (presseguers amb peu híbrid GF677 i sòls fèrtils, per exemple) poden donar òptimes produccions a costos raonables només si se'n regula l'equilibri vegetatiu.

Però no tot es qüestió d'usar reguladors químics de manera indiscriminada. El primer que cal és **determinar clarament totes les causes de l'excés de vigor:**

- el porta-empelt és massa vigorós?
- i la varietat en sí?
- han franquejat, els arbres?
- com fem el maneig del reg?
- no hi haurà un excés d'aportacions fertilitzants nitrogenades? (i comptar no només l'adob que apliquem, sinó també el contingut en els fems, en l'aigua de reg, etc.).

- pel que fa a l'adobat, no només valorar la quantitat total aportada, sinó també la seva distribució temporal.
- i l'esporga? potser també afavoreix una excessiva renovació vegetativa i llavors tot són llucs ...

Després de contestar-nos aquestes preguntes (i potser algunes altres), estarem en condicions de concloure sobre les **causes de l'excés de vigor, que de vegades seran estructurals** (la combinació peu-varietat o el franqueig en són els millors exemples), però que **en altres ocasions són bàsicament cojuturals** (un any de baixa collita però amb reg i adobat nitrogenat abundants).

Cal actuar corregint primer les cojuturals: racionalitzar l'adobat, adequar l'esporga i el reg, impedir el franqueig, etc.

I simultàniament, si cal, influir en les estructurals per tots els camins possibles, des dels sistemes de conreu a, si cal, l'**ajut dels reguladors químics**, en l'actualitat pràcticament reduïts a dos:

- el **Paclobutrazol**, que permet actuacions de control en pràcticament totes les espècies i varietats amb aplicacions al terra en moltes èpoques (també ara, a final d'estiu) i complements amb tractaments foliaris sobretot a la primavera (des de la pre-floració fins a l'inici del creixement del fruit).

- la **Prohexadiona càlcica (REGALIS)** utilitzable sempre en aplicacions sobre la vegetació, en pomera i perera. En el primer cultiu, les condicions d'ús són les mateixes per a totes les varietats, essent fonamental iniciar-les des de la caiguda dels pètals i repetint dues o tres vegades més en funció del vigor major o menor de cada parcel·la. Funciona molt bé, però cal organitzar les aplicacions de manera que la freqüència sigui l'adequada i no les acabem abans d'hora.

En pereres, encara que s'usa en el mateix sentit que en la pomera, cal estar més al cas de la varietat on es vulgui aplicar, puix que les condicions d'aplicació (moments i dosi) s'han d'establir per a cadascuna.

- **Segon cas: FALTA DE VIGOR o VEGETACIÓ DEPRIMIDA**

És també força freqüent. Coneixem moltes finques on l'arrencada vegetativa es produeix amb dificultats i que presenten símptomes de depressió: brotacions escasses, clorosi, a nul·lació de borrons, aparició de tonalitats

marrons o moradenques en les fulles a finals d'estiu, etc.

Els orígens poden ésser molt diversos i cal fer-ne una determinació prèvia abans d'emprar solucions correctores de la deficiència. Per exemple:

1. Comprovar si existeix una bona compatibilitat entre el peu i la varietat. És relativament habitual en pereres i, en alguna ocasió en pres-seguer o nectarines, que hi hagin falles en la soldadura.
2. Verificar les característiques del terreny i de l'aigua de reg, especialment pel que fa a la *salinitat*, que produeix dificultats d'arrelament i de desenvolupament vegetatiu.
3. Analitzar l'adequació del reg (dotació i freqüència), puix que es pot reduir el creixement dels arbres tant per defecte com per excés (asfíxia).
4. Comprovar l'existència de patògens que poden minvar la sanitat de la plantació: fongs com *Phytophthora* en el coll, malalties radiculars, insectes barrinadors com la *Sèssia*, o afectacions de bacteries com *Pseudomonas*.
5. Realitzar controls de la fertilització (anàlisi de sòl o foliar) per a comprovar si existeixen carències o desequilibris.

En moltes parcel·les on els arbres pateixen aquesta simptomatologia depressiva s'hi apliquen tractaments de **Fosetil-AI** (el nostre **ETYL FOS**) a la primavera i a la tardor (normalment 10-15 dies després de la collita). És, certament una bona pràctica, que també nosaltres recomanem, sempre en el ben entès que **millorarà l'estat de les plantacions que tinguin problemes per causa de la Phytophthora, de faltes d'afinitat lleus, o d'infeccions bacterianes**, però que no resoldrà per sí sola altres deficiències vegetatives degudes a causes diferents.

Només si l'origen queda ben determinat, podrem proposar solucions reals.

Esperem que aquestes reflexions ajudin a trobar la millor solució per a aconseguir plantacions equilibrades i productives. En qualsevol cas, ja sabeu que podeu comptar amb els nostres tècnics per a realitzar la prospecció de les parcel·les amb problemes i per a aportar els seus coneixements en la recerca de resultats eficaços.